

MINISTÉRIO DO EMPREENDEDORISMO, DA MICROEMPRESA E DA EMPRESA DE PEQUENO PORTE

EXAME DE APTIDÃO PARA CERTIFICAÇÃO DE TRADUTORES E INTÉRPRETES PÚBLICOS (TIPS)

HABILITAÇÃO 33: UCRANIANO

Prova Escrita Discursiva

Aplicação: 7/6/2026

QUESTÃO 1

Traduza o seguinte texto para o ucraniano.

1. Como é manifestação de vontade destinada à produção de efeitos, o testamento é um negócio jurídico, com efeitos *mortis*
2. *causa*. Como afirmamos em *Direito Civil: parte geral*, Capítulo 20, quando o ato busca produzir determinado efeito no campo
3. jurídico, estamos diante de um negócio jurídico. É aí justamente que repousa a autonomia da vontade, fundamento do Direito
4. Privado.

5. Roberto de Ruggiero afirma, “é única decoração de vontade que lhe dá vida, a do testador”. A aceitação por parte do
6. herdeiro ou do legatário não tem a natureza receptiva do direito contratual. Essa manifestação de vontade expressa após a morte do
7. testador não tem a função de completar o negócio jurídico, que se perfez pela simples vontade do testador. A manifestação do
8. aquinhado, ao aceitar ou repudiar a herança ou legado, também é unilateral e independente.

9. É importante nos lembrarmos, como observa Caio Mario da Silva Pereira, de que a distinção será bem nítida se recordamos
10. que a aceitação nula não vicia o testamento. Como corolário desse princípio, não é permitido o testamento no qual participem duas
11. ou mais pessoas. Nada diz contra isso o fato de a cédula testamentária poder ser editada por outrem (como no testamento secreto
12. em que se permite que outrem o faça a rogo do testador, art. 1.868) ou com assistência de terceiros, tal como um advogado. O que
13. importa é que a conclusão testamentária seja a do testador, sem condução da vontade que a vicie. “Nada impedirá, entretanto, haja
14. sido essa vontade consciente e livre despertada ou suscitada por lembranças, apelos ou invocações de terceiros.” O art. 1.864 do
15. presente Código permite expressamente que o testador se valha de minuta, notas ou apontamentos, o que nunca se duvidou no
16. regime anterior. Se, porém, existir vício na vontade do testador, o negócio jurídico situa-se na sede de anulação. O exame da
17. prova, quando é alegado vício de vontade do autor da herança, deve ser colhido e sopesado com a máxima cautela.

18. Os efeitos do negócio principiam unicamente após a morte do testador. Seja qual for o momento em que a vontade tenha
19. sido emitida, é sempre a vontade extrema do testador, sua última vontade, por maior que tenha sido o intervalo entre a
20. manifestação e sua eficácia. Será sempre última vontade, ainda que o testador a tenha praticado no final de sua adolescência e
21. venha a morrer na terceira idade. Como veremos, porém, disposição não patrimonial pode produzir efeito de imediato, como o
22. reconhecimento de um filho.

23. A vontade testamentária é ambulatoria, como referido a seguir, pois sempre haverá possibilidade de o ato de última vontade
24. ser revogado ou alterado, enquanto vivo é capaz o testador. A possibilidade de revogá-lo é elemento básico do instituto. Tanto que
25. é nula qualquer disposição que vise eliminar a revogabilidade do ato de última vontade, não se admitindo.

PADRÃO DE RESPOSTA DEFINITIVO DA QUESTÃO 1

Оскільки заповіт є виявом волі, спрямованим на досягнення певних правових наслідків, він є правочином, що набирає чинності після смерті. Як ми зазначали в розділі «Загальна частина» глави 20 підручника «Цивільне право», коли правовий акт має на меті досягнення певного правового ефекту, ми маємо справу з правочином. Саме в цьому полягає автономія волі — основа приватного права.

Роберто де Руджєро стверджує: ~~«єдиною прикрасою волі, яка надає їй життя, є воля заповідача»~~. Прийняття з боку спадкоємця або **легатарія** ~~заповідального спадкоємця~~ не має рецептивного характеру договірного права. Таке вираження волі, що відбувається після смерті заповідача, не має функції завершення **правочину** ~~правової угоди~~, яка укладається за простою волею заповідача. Прояв волі спадкоємця, який приймає або відмовляється від спадщини чи заповіту, також є одностороннім і незалежним.

Важливо пам'ятати як зазначає Кайо Маріо да Сілва Перейра, що розмежування буде цілком чітким, якщо згадати, що **недійсне** ~~відсутність~~ прийняття **спадщини** не **впливає на дієвість заповіту** ~~робить заповіт недійсним~~. Як наслідок цього принципу, не допускається заповіт, у складанні якого беруть участь двоє або більше осіб. Проти цього не свідчить той факт, що заповіт може бути складений іншою особою (як у випадку таємного заповіту, де дозволяється, щоб інша особа склала його на прохання заповідача, ст. 1.868) або за допомогою третіх осіб, таких як адвокат. Важливо, щоб заповітна воля належала саме заповідачу, без впливу ззовні, що може її спотворити. «Ніщо не перешкоджатиме, однак, якщо ця свідома і вільна воля була пробуджена або викликана спогадами, закликами чи проханнями третіх осіб.» Стаття 1.864 цього Кодексу прямо дозволяє заповідачу користуватися чернетками, нотатками або записками, що ніколи не ставилося під сумнів у попередньому режимі. Однак, якщо існує вада у волі заповідача, правочин підлягає анулюванню. Розгляд доказів у разі заявлення про ваду волі спадкодавця повинен здійснюватися з максимальною обережністю.

Правові наслідки правочину настають лише після смерті заповідача. Незалежно від того, коли воля була виражена **воля, не вона** завжди є останньою волею заповідача, незалежно від того, наскільки великим був проміжок часу між її вираженням та набранням чинності. Це завжди буде останньою волею, навіть якщо заповідач висловив її наприкінці свого підліткового віку, а помер у похилому віці. Однак, як ми побачимо, розпорядження, що не стосуються майна, можуть набирати чинності негайно, як-от визнання дитини.

~~Заповідальна воля~~ **Воля заповідача** є **змінною змінюваною (амбулаторною)**, як зазначено нижче, оскільки завжди існує можливість скасування або зміни заповіту, доки заповідач є живим та дієздатним. Можливість його скасування є основним елементом цього інституту. ~~Навіть, що Тому~~ будь-яке розпорядження, ~~яке має на меті усунути можливість~~ **спрямоване на усунення можливості** скасування заповіту, є недійсним і не допускається.

MINISTÉRIO DO EMPREENDEDORISMO, DA MICROEMPRESA E DA EMPRESA DE PEQUENO PORTE

EXAME DE APTIDÃO PARA CERTIFICAÇÃO DE TRADUTORES E INTÉRPRETES PÚBLICOS (TIPS)

HABILITAÇÃO 33: UCRANIANO

Prova Escrita Discursiva

Aplicação: 7/6/2026

QUESTÃO 2

Перекладіть наступний текст на португальську мову.

ОСОБЛИВОСТІ ПОСВІДЧЕННЯ ДОВІРНОСТЕЙ, ПРИРІВНЮВАНИХ ДО НОТАРІАЛЬНО ПОСВІДЧЕНИХ, ПОСАДОВИМИ ТА СЛУЖБОВИМИ ОСОБАМИ ЗАКЛАДІВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

Одним із найпоширеніших видів нотаріальних дій є посвідчення довіреностей. Від правильності посвідчення довіреностей і нотаріусами, і довіреностей, які посвідчені посадовими службовими особами відповідно до статті 40 Закону України “Про нотаріат”, певною мірою залежить дійсність укладених на підставі цих довіреностей договорів. Проблеми правового регулювання посвідчення довіреностей є одним із предметів дискусій, особливо сьогодні, коли тривають бойові дії на території України. У зв'язку із цим, варто вирішити низку проблем, які постають перед посадовими та службовими особами, уповноваженими на посвідчення довіреностей, прирівнюваних до нотаріально посвідчених, саме у процесі їх укладання. У нотаріальній практиці здебільшого внутрішні відносини представництва оформляють договором доручення, а зовнішні – довіреністю, тому договір доручення не має спеціальних вимог щодо форми і сторони можуть на власний розсуд визначати, в якій формі укладати правочин, а у разі укладення довіреності такі умови наявні.

Довіреність – це односторонній правочин і, відповідно, він має відповідати вимогам, установленим для всіх такого роду правочинів у частині третій статті 202 Цивільного кодексу України. Тому її видача не вимагає згоди представника, а прийняття довіреності або відмова від неї є правом представника. Усі довіреності умовно поділяють на: довіреності, які можуть існувати у простій письмовій формі; довіреності, що прирівнюються до нотаріально посвідчених; довіреності, які потребують обов'язкової нотаріальної форми.

Аналізуючи норми статті 245 Цивільного кодексу України доходимо висновку, що законодавець у дві окремі групи виділяє довіреності, які можна посвідчити в закладах охорони здоров'я України. До першої групи зараховано довіреність військовослужбовця або іншої особи, яка перебуває на лікуванні у госпіталі, санаторії та іншому військово-лікувальному закладі, яку може посвідчити начальник цього закладу, його заступник із медичної частини, старший або черговий лікар.

До другої групи належить довіреність на одержання заробітної плати, стипендії, пенсії, аліментів, інших платежів та поштової кореспонденції (поштових переказів, посилок тощо), яку може посвідчити посадова особа організації, в якій довіритель працює, навчається, перебуває на стаціонарному лікуванні, або за місцем його проживання. Отже, законодавець здійснив поділ (випокремлення) довіреностей залежно від суб'єктів, від імені яких вони укладаються. Здійснивши порівняльний аналіз норм статті 245 Цивільного кодексу України та статті 40 Закону України “Про нотаріат”, доходимо висновку, що прирівнюваними до нотаріально посвідчених довіреностей потрібно вважати лише довіреності від імені військовослужбовців або інших осіб, які перебувають на лікуванні в госпіталях, санаторіях та інших військово-лікувальних закладах.

PADRÃO DE RESPOSTA DEFINITIVO DA QUESTÃO 2

CARACTERÍSTICAS DA AUTENTICAÇÃO DE PROCURAÇÕES, EQUIVALENTES ÀS AUTENTICADAS POR NOTÁRIO, POR AUTORIDADES E FUNCIONÁRIOS DE INSTITUIÇÕES DE SAÚDE DA UCRÂNIA

Um dos tipos mais comuns de atos notariais é o ~~reconhecimento~~ **a autenticação** de procurações. A validade dos contratos celebrados com base nessas procurações depende, em certa medida, da correta autenticação ~~das procurações das~~ **mesmas** tanto por notários quanto por autoridades públicas, em conformidade com o artigo 40 da Lei da Ucrânia “Sobre o Notariado”. As questões relacionadas à regulamentação jurídica ~~do reconhecimento da autenticação~~ de procurações são um dos temas de debate, especialmente hoje, quando as hostilidades continuam no território da Ucrânia. Nesse contexto, é necessário resolver uma série de problemas que se colocam aos funcionários públicos e autoridades ~~habilitados~~ **habilitadas** a ~~reconhecer~~ **autenticar** procurações equiparadas às ~~reconhecidas~~ **autenticadas** por notário, precisamente no processo de sua celebração. Na prática notarial, ~~em geral~~, as relações internas de representação são **geralmente** formalizadas por meio de contrato de mandato, **e enquanto** as **relações** externas – **se estabelecem** por meio de procuração; ~~portanto~~ **Assim**, o contrato de mandato não possui requisitos especiais quanto à forma, e as partes podem, a seu critério, determinar em que forma celebrar o ato jurídico; já no caso da ~~celebração de uma~~ **procuração**, tais ~~condições estão presentes~~ **requisitos formais estão previstos na lei**.

A procuração é um ato jurídico unilateral e, portanto, deve ~~atender~~ **obedecer** aos requisitos estabelecidos para todos os atos desse tipo na parte terceira do artigo 202 do Código Civil da Ucrânia. Por isso, sua emissão não requer o consentimento do representado, e a aceitação ou ~~recusa~~ **rejeição** da procuração é um direito do **próprio** representado. Todas as procurações ~~são divididas~~ **podem ser classificadas** em: procurações ~~que podem existir~~ em forma escrita simples; procurações equiparadas às autenticadas por notário; procurações **sujeitas** ~~que exigem a~~ **à** forma notarial obrigatória.

Ao analisar as ~~normativas~~ **disposições** do artigo 245 do Código Civil da Ucrânia, chegamos à conclusão de que o legislador classifica as procurações que podem ser autenticadas em instituições de saúde da Ucrânia em dois grupos distintos. Pertencem ao primeiro grupo as procurações de militares ou de outras pessoas que ~~estejam~~ **se encontrem** em tratamento em hospitais, sanatórios e outras instituições médico-militares, as quais podem ser autenticadas pelo diretor da instituição, seu vice-diretor responsável pela área médica, pelo médico-chefe ou pelo médico de plantão.

Pertence ao segundo grupo a procuração ~~para o~~ **destinada ao** recebimento de salários, bolsas de estudo, pensões, pensão alimentícia, outros pagamentos e correspondência postal (transferências postais, encomendas, etc.), ~~que a qual~~ **que** pode ser autenticada por um funcionário da organização na qual o outorgante trabalha, estuda, está internado para tratamento médico ou ~~reside no local de sua residência~~. Assim, o legislador ~~realizou~~ **estabeleceu** a distinção das procurações de acordo com os sujeitos em nome dos quais são ~~celebradas~~ **outorgados**. Após realizar uma análise comparativa das normas do artigo 245 do Código Civil da Ucrânia e do artigo 40 da Lei da Ucrânia “Sobre o Notariado”, ~~chegamos à conclusão de~~ **conclui-se** que devem ser consideradas equivalentes às procurações autenticadas por notário apenas ~~as procurações~~ **aquelas emitidas** em nome de militares ou de outras pessoas que se encontram em tratamento em hospitais, sanatórios e outras instituições médico-militares.